

ZSOLTÁROK KÖNYVE

61-70.

A 61.-ik zsoltár:

Hallgasd meg panaszomat, Istenem, figyelj imádságomra!

Amikor Dávid lent volt, akkor nagyon el tudta engedni magát. Egyesek visszafogják magukat ilyenkor, akárcsak én, de Dávid nem ilyen volt. Amikor bajban volt, akkor azt akarta, hogy mindenki tudja ezt, de főleg Isten.

Ezt a zsoltárt Dávid valószínűleg az Absolontól való menekülése idején írta, amikor átmenekült a Jordánon túlra. Absolon Hebronból jött fel a csapatával, hogy elfoglalja Jeruzsálemet, és Dávid nem akart harcba szállni a saját fiával. Jeruzsálemet nehéz volt bevenni, mert erős fal vette körül, ennek ellenére Dávid elmenekült onnan a csapatával és feladta a várost.

A föld végétől kiáltok hozzád, mert elepedt a szívem.

Sok olyan dolog történhet velünk is, amikor azt érezzük, hogy elrepedt a szívünk. Szeretteink elvesztése, pénzügyi gondok, munkahelyünk elvesztése, egészségünk megromlása. Mit teszünk akkor, amikor úgy érezzük, hogy az út végére értünk? Hová fordulunk? Mit csinálunk?

Mindnyájunkat a körülmények előbb-utóbb olyan helyzetbe fognak sodorni, hogy már gyakorlatilag nem lesz kiút. Létfontosságú lesz az, hogy ekkor merre fordulunk. Egyesek gyógyszerek felé, mások az üveg felé, megint mások az öngyilkosságba menekülnek.

*Vezess el engem a kősziklára, mert az igen magas nekem!
Hiszen te vagy menedékem, erős bástyám az ellenség ellen.*

Van egy biztos hely, egy menedék: Krisztus, a kőszikla, ahol védelmet kapok a vihar, az ellenségek elől. A szikla az erő szimbóluma a Bibliában. Az 5Mózes 32-ben azt írja a Biblia, hogy Isten az én kősziklám. Az 1Korintus 10-ben ugyanezt írja Pál a kőszikláról, amelyből a pusztában víz fakadt, és ez a szikla Krisztus volt, aki életet adott, akire rácsaptak, és akiből minden ember számára árad az élet.

Annyira megnyugtató, hogy amikor már az összes kinttartásunk, erőnk teljesen véget ért, pedig a napnak a fele még hátra van, akkor kezdődik az Atya adakozása számunkra. Az Ő kegyelme határtalan, a szeretete mérhetetlen, erejének nincs emberek által ismert határa, és az Ő végtelen gazdagságából ad, ad és ad Jézuson keresztül.

A Bibliában Isten sok embert útja végére juttatott. Gondolok itt Jákóbra, aki egész éjjel az angyallal bírkózott. Rossz nap volt ez Jákób számára, mert igen kellemetlen körülmények között távozott az apósától, hiszen az apósának utolsó szavai ezek voltak: „Elvetted mindenemet, és most itt hagysz és elviszed minden jószágomat. Nem tudlak többé szemmel tartani, mert elmész a lányaimmal, jószágaimmal, hát Isten tartson szemmel téged!”

Nem volt szép jelenet, és nem tudta Jákób, hogy miként fogja épen megúszni ezt. Nem is úszta volna meg szárazon, ha Isten nem lett volna vele, de azon az éjjelen, amikor az apósa már majdnem utolérte, Isten

szólt neki, és azt mondta: „Nehogy megpróbáld Jákóbot bántani!” Mivel Lábán félt Istentől, ezért nem mert hozzáérni, de ennek ellenére nagyon nehéz idők voltak ezek Jákób számára.

Mikor ennek vége volt, akkor Jákób üzenetet kapott: a bátyja közeledik egy csapat fegyveres élén, hogy találkozzon vele. Ez nem lesz egy örömnepség, hogy végre hazatérhet, mert amikor 17 évvel ezelőtt utoljára találkozott Ézsauval, akkor ő azt mondta: „Az első alkalommal megölöm azt a patkányt”.

Ha Ézsau üdvözölni szeretne volna hazatérése alkalmából Jákóbot, akkor ehhez nem lett volna 400 fegyveresre szüksége. Jákób tudta, hogy a baj csak egyre növekszik, és nagyon maga alatt volt. Ezen az éjszakán az Úr angyala egész éjjel bírkózott vele, mert az Úr Jákóbot az út végére akarta eljuttatni. Másnap minden erejére szükség lett volna, mert Ézsauval fog találkozni, és nem tudja, hogy mi fog történni, az is lehet, hogy el fog veszni.

Amikor a leginkább szüksége volt az alvásra, hogy erőt gyűjtsön a holnapi napra, akkor ezzel az angyallal kellett bírkózzon. Ekkor Jákób már 96 éves volt! Reggel felé, hajnalhasadáskor még mindig bírkóznak, és ekkor az angyal megérintette a csípőjénél, az izmai összezúzódtak, és Jákób sánta lett.

Az angyal azt mondta Jákóbnak: „Engedd, hogy elmenjek mielőtt felkel a nap.” Jákób az utolsó csepp erejét elveszítve leborult, és sírni kezdett. Az 1Mózes ezt nem árulja el nekünk, de Hóseásnál olvashatjuk, hogy Jákób könnyeket hullatott, megtört emberré vált, és azt mondta, hogy „nem engedlek el addig, amíg meg nem áldasz!” De ez nem követelés, hanem könyörgés volt: „kérlek, ne menj el, amíg meg nem áldasz!”

Jákób legyőzött, ott van, ahová Isten akarta juttatni. Jákób neve azt jelenti, hogy sarokszorító. Születése közben a bátyja sarkát szorította, és innen kapta a nevét. Mi a neved? Sarok szorító. Többé nem lesz ez a neved, hanem: Isten vezet, Israel. Az élete megváltozott, ő többé már nem a csaló, a fondorlatoskodó, hanem egy ember, Izrael, akit Isten vezet. Mekkora változás! De Isten el kellett juttassa az út végére előtte, hogy a szükséges változások megtörténjenek.

A kétségbeesett, könnyek közti utolsó kiáltása valójában az első győzelmi kiáltásává vált. Oly gyakran igaz ez a mi életünkre is. Amikor elnehezedik a szívünk, amikor Istenhez fordulunk a nyomorúság közepén, akkor elkezdődik az a nap, amely Isten dicsőséges győzelmét hozza életünkben, mert ahhoz a sziklához vezet, amely nagyobb nálam.

*Hadd lakjam mindenkor sátradbán, hadd meneküljek szárnyad oltalmába! (Szela.)
Mert hallottad, Istenem, amit megfogadtam, a nevedet féldőkkel együtt adtál nekem örökséget.
Adj napokat a király napjaihoz, évei nemzedékekre terjednek!
Ülhessen trónján mindenkor Isten előtt, szeretet és hűség oltalmazza őt!
Akkor állandóan éneklek nevedről, naponként teljesítem, amit megfogadtam.*

A zsoltár végén Dávid bizakodó, mert tudja, hogy Isten gondoskodik róla, és keresztülveteti a nehéz időszakon.

A 62.-ik zsoltár

*Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.
Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.
Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a düledező fal és a bedőlt kerítés!*

Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. (Szela.)

Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.

Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.

A 3.-ik és a 7.-ik vers nagyon hasonló, tulajdonképpen ugyanaz mindkettő, kivéve egyetlen szót, de ez az egy szó hatalmas különbséget jelent, és azt mutatja, hogy ezalatt a rövid idő alatt Dávid hite megerősödött. Hihetetlen, hogy amikor Istenhez visszük a problémáinkat, már az imánk alatt megerősödik a hitünk, és az Úr győzelmét kezdjük megtapasztalni.

Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.

A 7.-ik versben ugyanezt írja, csak elhagyja a „sokáig” szót. A harmadik versben még azt gondolta, hogy lehet, hogy megmozdít, de nem nagyon, de aztán egyre növekedik a hite az Úrban, és a 7.-ik versben már azt írja, hogy „nem ingadozom”.

Milyen dicső dolog, amikor végre a dolgokat Isten kezébe helyezzük imánkon keresztül, és ezáltal Isten azonnal megváltoztathatja a mi hozzáállásunkat a helyzettel kapcsolatban. Nagyon sokszor a Calvary Chapel pásztoraként teljesen meg voltam rémülve attól, hogy mit végez Isten. Félelemmel és csodálattal figyeltem az Úr munkáját, és néha olyan kilépést kellett hitben megtegyünk, amitől teljesen berezeltem.

Amikor a kis kápolnából el kellett költözzünk és ezt a 10 holdnyi földet meg kellett vegyünk, és arra gondoltam, hogy mekkora épületeket kell ide felhúzzunk, teljesen meg voltam rémülve. Mindezek költsége megrémített, ugyanakkor soha életemben nem vezettem nagy gyülekezetet előtte, fogalmam sem volt, hogy ezt hogyan kell csinálni.

És egyszer csak egy hirtelen növekvő helyzetben találtuk magunkat, amikor meg kellett vegyünk ezt a telket, új épületeket kellett építeni, három istentiszteletünk volt, folyamatosan bővítettük az épületet, székeket helyeztünk az udvarba, hogy férjenek az emberek, de végül már állni sem tudtak az emberek ott kint.

Igy megvettük ezt a 10 holdat, és azzal nyugtattam a véneket, hogy 5 holdat bármikor el tudunk adni, és visszakaphatjuk a pénzünket, mert nagyon jó vétel volt, és persze soha nem lesz 5 holdnál többre szükségünk – ilyen nagy hitem volt abban, amit Isten csinálni akart.

Legalább nem mondhatjátok, hogy a pásztorunknak nagy hite volt. Egyáltalán nem, mert olyan erővel próbáltam visszafele evezni, ahogy csak tudtam. Amikor esténként erre kellett hazavezessek, és megálltam a lámpánál, és vártam, hogy zöldre váltson, akkor rápillantottam erre a 10 hold földre, és a szívem elnehezedett. Azt kérdeztem az Úrtól, hogy mit fogunk csinálni?

A következőkre gondoltam: „Van egy épület, amely teljesen ki van fizetve, 60 ezer dollár banktartalékkal, minden olyan jól megy a régi templom körül, és most beleugrasz egy olyan ügybe, ahol csak a telek kerül 300 ezerbe, 125 ezerbe kerül csak a parkoló megépítése, és még az épületek sehol sincsenek. Mi van akkor, ha ez nem jön össze, és az emberek nem jönnek többé, és marad a nagy tartozás?

Miközben ott vártam a pirosnál, az Úr azt kérdezte tőlem: „kinek a gyülekezete ez?” „A Tied, Uram.” „Akkor miért aggódsz? Ha az én gyülekezetem csődbe megy, akkor ez nem a te problémád, mert nem a te gyülekezeted.” És mire a lámpa zöldre váltott, már meg is volt a győzelem a szívemben, és az autópályán már énekeltem, hisz mit számít az egész, az Ő gyülekezete, és ha csődbe megy, mi közöm hozzá.

Ha a szükségleteidet az Úr elé viszed, már azalatt, amíg viszed, az Úr Lelke meg fog erősíteni, elülteti a hitet a szívedben, és eljuthatsz a *Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig*-tól a *Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom-ig*.
Mert Isten tart meg, Ő erősít és véd engem.

Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten.

Bízatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szívetekeket, Isten a mi oltalmunk! (Szela.)

Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik.

Ne bízatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjétek! Ha gyarapszik is vagyonotok, ne bizakodjatok el!

Ez egy kitűnő biztatás! Először is nem hiszem, hogy gazdagság után kell hajtsunk, mert az emelkedés nem keletről vagy nyugatról jön, hanem az Úrtól. És azok, akik a gazdagságukban bíznak, olyan vágyakat hajtanak, amelyek az ember lelkét a pusztulásba viszik.

Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: „Bizony, mondom néktek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába.”

Sőt azt is mondom nektek: „Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”

Ne a gazdagságért dolgozzatok, mondja az Irás.

keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.

Ha Isten úgy dönt, hogy többek között gazdagsággal is megáld titeket, akkor ne vessétek a bizalmatokat a gazdagságba.

Szóltott egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő; nálad van, URam, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.

A 63.-ik zsoltár

Dávid zsoltára, abból az időből, amikor Júda pusztájában volt.

Jeruzsálemtől nyugatra terül el a tengermelléki síkság, termékeny földekkel, gyönyörű narancs és barackligetekkel. Jeruzsálemtől keletre pedig Júda pusztája található. Jeruzsálemet elhagyva, Betánia után lefelé indul az út a nagy afrikai választóvonalhoz, a Holt tenger vidékére, amely 100 méterrel a tengerszint alatt található. Itt nagyon kevés eső esik, ezért ez a terület sivatag jellegű éghajlattal rendelkezik. Dávid sok időt töltött itt amikor Saul elől menekült.

Ó Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.

Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.

Dávid a pusztaság terméketlenségét a saját lelkének kopárságával hasonlítja össze. Vannak olyan időszakok, amikor ilyen kiszáradt lelkűnek érezzük magunkat, és vágyakozunk arra, hogy ismét Isten erejét tapasztaljuk meg és a tüzet ismét lobogni lássuk.

Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.

Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádvá emelem föl kezem.

Dávid felemelt kézzel imádta és dicsőítette az Urat. Úgy néz ki, hogy mi nagyon formálisakká váltunk a dicsőítés közben, és lehet, hogy vannak köztetek olyanok, akik sohasem emelték fel kezüket Isten nevében, az Ő dicsőítésére.

Az Irás többször is buzdít minket erre, és a zsidókkal kapcsolatban az az egyik legnagyobb dolog, hogy nem fogják vissza magukat dicsőítés közben. A rabbik már-már táncolnak amikor olvassák imáikat, és nagyon hangosak, de nem izgatják magukat a környezetük miatt.

Mi viszont jól neveltek akarunk lenni, pedig Dávid ezt mondta

nevedet imádvá emelem föl kezem.

Mintha zsíros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám.

Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem.

Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.

Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboldal támogatsz engem.

De akik pusztulásomra törnek, a föld mélyébe kerülnek.

Kardélre hányják őket, sakálok eledelévé lesznek.

De a király örül Isten előtt. Dicséretet mondanak, akik rá esküsznek, a hazugok szája azonban bezárul.

A 64.-ik zsoltár

A karmesternek: Dávid zsoltára.

Hallgasd meg, Istenem, panaszkodó szavamat! Óvd meg életemet, mert ellenség rettent!

A rettenet, a félelem szörnyű dolog. Annyira fogva tud tartani egy embert, hogy akár meg is béníthatja egy életre.

Védj meg a gonoszok ármánykodásától, a gonosztevők dühöngésétől!

Élesítik nyelvüket, mint a kardot, sértő szavaikkal célba vesznek, mint nyilakkal.

Rejtekhelyről lövöldöznek a feddhetetlenre, hirtelen lőnek rá, nem félnek.

Eltökélték magukat a gonosztetre, megbeszélik, hogy titokban tört vetnek. Gondolják: Ki látja őket?

Álnokságot terveznek, titokban tartják tervüket. Mert kifürkészhetetlen az ember belseje és szíve.

De Isten kilövi rájuk nyilát hirtelen, és megsebesülnek.

Saját nyelvük buktatja el őket, aki csak látja, fejét csóválja.

Félelem fog el minden embert, és hirdetik Isten tetteit, megértik cselekedeteit.

Örülni fog az ÚRban az igaz, mert nála talált oltalmat, dicséretet mondanak a tiszta szívűek.

Ez hát Dávid újabb imája, hogy védelmet, biztonságot találjon ellenségei elől az Úrban.

A 65.-ik zsoltár Isten országának dicsőséges eljövételére tekint, amikor Jézus fog uralkodni a földön. Ez tehát egy profétikus zsoltár:

Téged illet a dicséret, ó Isten, a Sionon! Neked teljesítik a fogadalmakat.

Te hallgatod meg az imádságot, hozzád fordul minden ember.

A Filippi levélben olvashatjuk:

minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és földalattiaké;

és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Erőt vettek rajtunk a bűnök, de te megbocsátod vétkeinket.

Boldog, akit kiválasztasz, és közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével!

Félelmet keltve, de igazságosan válaszolsz nekünk, szabadító Istenünk!

Ez a félelem csodálattal keveredő félelem, az eredeti szöveget figyelembe véve.

*Benned bízunk mindenki a föld széléig és a messzi tengereken,
aki hegyeket hoztál létre erőddel, és hatalmat öltöttél magadra,
lecsillapítottad a tengerek zúgását, hullámaik zúgását, a nemzetek háborgását.
Ezért félnek jeleidtől még a föld határain lakók is. Kelet és nyugat tájait ujjongásra indítod.
Gondoskodsz a földről, megöntözöd, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel. Gabonával látod el az embereket, így gondoskodsz a földről.
Barázdáit megitatod, göröngyeit elegyengeted, záporosóval porhanyítod, növényzetét megáldod.
Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad.
Legelők sarjadnak a pusztán, ujjongás övezi a halmokat.
Nyájak lepik el a legelőket, a völgyeket gabona borítja, ujjonganak és énekelnek.*

Ez lesz az a dicsőséges királyság, amikor a föld ismét bőséges termést ad Isten dicsőségére, amikor Krisztus fog uralkodni Sionban, és a szent templomának udvarán dicsőítik majd Őt Jeruzsálemben. Isten az Ő hatalmas munkájával igazságot hoz majd a földre, és megtölti a földet gyümölccsel, mert eljött az Ő Királysága.

A 66.-ik zsoltár

*Zengjétek dicső nevét, dicsérjétek dicsőségét!
Mondjátok Istennek: Milyen félelmesek tetteid! Nagy erőd miatt hízelegnek ellenségeid.
Az egész föld leborul előtted, és énekel neked, énekli neved dicséretét. (Szela.)
Jertek és lássátok Isten tetteit! Félelmesek dolgai az emberek között:
Szárzafölddé változtatta a tengert, száraz lábbal keltek át a folyón. Ezért örüljünk neki!*

Nézzétek, mit tett Isten! Kiszárította a Vörös-tengert, hogy a népe szárazon kelhessen át rajta.

*Hatalmasan uralkodik mindenkor, szemmel tartja a népeket, hogy ne kelhessenek föl a lázadók. (Szela.)
Áldjátok, népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét!
Ő tartott életben bennünket, és nem engedte, hogy lábunk inogjon.
Mert megpróbáltál minket, Istenünk, megtisztítottál, mint az ezüstöt.
Hálóba kerítettél minket, nehéz terhet raktál a hátunkra.
Embert ültettél a nyakunkra, hol tűzbe, hol vízbe jutottunk, de kivezettél, és felüdültünk.*

Isten tűzön és vizen keresztül vitt át minket, és ez mind szükséges volt azért, hogy megtisztítsa az életünket, és hogy a Krisztusi bőségbe vezethessen be minket.

Jézus azt mondta, hogy „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.
Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.”

Izraelben Betlehem és Hebron között terül el Eskol völgye, ahol Józsué és Káleb akkor szőlőgerezdet talált, hogy egy rúdra kötve kellett vállukon cipeljék azt. Itt termesztik a világ legfinomabb szőlőjét. Az az érdekes, hogy ezek a szőlők a földön futtatva nőnek, és a szőlővesszők alá köveket tesznek, és így a talaj fölött kb. 20 cm-vel futnak.

Mivel ilyen közel vannak a földhöz, ezért nyáron mindegyik gerezdet egyenként megmossák, hogy még jobban fejlődjenek, és több gyümölcsöt hoznak. Ezért mondta Jézus, hogy az Atya megtisztítja, megmossa a gyümölcsöt, hogy még többet teremjen, és így folytatta:

Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.

Isten egy folyamatot vezet végig az életünkben, amely tisztít és megmos, ugyanakkor tűzzel is tisztít, akár csak az arany és ezüst kiválasztásánál. A végeredmény egy minőségi gyümölcs az Ő dicsőségére: ez az amit az életünktől elvár. Isten akar dolgozni az életetekben, de sohasem fog pusztán ezzel megelégedni. Igaz, hogy Isten munkája először bennem kezdődik el, de a célja az, hogy aztán rajtam keresztül munkálkodjon e szükségét szenvedő világban.

Áldozatokkal megyek házaomba, teljesítem fogadalmaimat, melyeket ajkam kimondott, és szám megígért a bajban.

Legtöbbször akkor szoktunk fogadkozni Istennek, amikor bajban vagyunk. „Atyám, csak segíts ki ebből a bajból, és szolgálni foglak, templomba fogok járni, bármit megteszek, Uram, csak segíts!” Az Úr meghallgatja ezeket a fogadalmakat, és miután megtette az Ő részét, elvárja, hogy te is megtedd a te részedet.

Hízott állatokat mutatok be neked áldozatul, kosokat is áldozok, marhákat és bakokat készítek el neked. (Szela.)

Jertek, halljátok, ti istenfélők mind, hadd mondjam el, mit tett velem!

Szám hozzá kiáltott, nyelvem őt magasztalta.

Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr.

De Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára.

Gyakran töprengünk azon, hogy vajon miért nem válaszolja meg Isten az imánkat. Az egyik ok az, hogy bűnök vannak az életünkben. Ézsaiás 59.-ben Isten kijelenti, hogy

Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől

Mással, az imával kapcsolatban nem mindig fent van a probléma, mint ahogy ezt gyakran hisszük. Mi a baj Istennel? Miért nem válaszolja meg az imáimat? Talán hallási nehézségei vannak? De leggyakrabban a probléma itt lenn van, mert az imáink álnok szívekből és gonosz életekből származnak. Ha álnok szándék van a szívemben, akkor az Úr nem fogja meghallani az imádságomat.

Az Új Testamentumban volt egy vakon született ember, és Jézus megkérdezte tőle, hogy „Akarsz-e látni?” „Persze, hogy szeretnék”, válaszolta a vak.

Jézus a földre köpött, sárt csinált, amivel megkenete a szemét, és mondta neki, hogy menjen le a szalomi medencéhez, és mossa le a szemét. Az ember lement, megmosta, és látott!

Mindez szombaton történt, és ezért a zsidók fel voltak háborodva és azt kérdezték az embertől, hogy hogyan történt mindez? Ő elmondta a történetet, hogy jött egy ember, megkenete sárral a szememet, mondta, hogy mossam le, és azt mondta, hogy látni fogok.

- Ki volt az? – kérdezték

- Nem tudom. – válaszolta az ember

- Tudjuk, hogy bűnös ember kellett legyen, mert rávett, hogy megszegjed a szombatot.

- Nem tudom, hogy bűnös-e vagy sem, csak azt tudom, hogy vak voltam, és most látok. De ha bűnös volt, akkor hogyan hallgatta meg Isten az imádságát, mert tudjuk, hogy Ő nem hallgatja meg a bűnös imáját.

Ezt a kijelentést nem fogadhatjuk el igazságként, mert ezt egy vak jelentette ki a farizeusokkal való beszélgetés közben. A valóság az, hogy Isten igenis meghallgatja a bűnösök imáját, mert ha nem, akkor mindnyájan bűnösök lennénk még ma is. Isten pedig meghallgatta azt az imát, amikor azt mondtuk: „Istenem, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz.”

Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.

A 67.-ik zsoltár

Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket, és ragyogtassa ránk orcáját! (Szela.)

Egyeseknek gondot okoz ez az imádság, mert nem szeretnek Tőle semmit kérni saját maguknak. Ez annyira idealista duma, hogy büzlik. Igenis szeretném, hogy Isten megáldjon, hogy Ő irgalmas legyen hozzám és, hogy ragyogtassa orcáját az életemre. De mindezt azért tedd meg Istenem, hogy

Ismerjék meg utadat a földön, szabadításodat a népek között!

Magasztaljanak a népek, ó Isten, magasztaljon minden nép!

Örüljenek, ujjongjanak a nemzetek, mert pártatlanul ítéled a népeket, és vezeted a nemzeteket a földön. (Szela.)

Jézus azért fog eljönni, hogy igazságosan megítélje a népeket. Máté 25.-ik fejezetében pontosan erről van szó. Énok is azt jelentette ki, hogy „Az Úr fog eljönni szentjeinek tízezreivel, hogy ítéletet hajtson végre a földön, és hogy igazságban uralkodjon a föld nemzetei fölött.”

Sokaknak fenntartásaik vannak Isten ítéletével kapcsolatban. Mi történik, ha egy kisgyerek már azelőtt meghalt, hogy megismerhette volna Jézust? Mi lesz azokkal, akik sohasem hallottak Jézus Krisztusról?

A Biblia nem tér ki arra, hogy milyen lesz pontosan az ítélet egyes esetekben, de azt írja, hogy igazságosan fogja megítélni a világot. Tehát, bármit fog is Isten csinálni, az mind igazságos lesz. Nem tudom, hogy mit fog tenni, mert sok dolog ismeretlen, sok kérdés és sok megismerhetetlen dolog van. De azt tudom, hogy ha én Istennel járok, akkor azok a gyermekeim biztonságban vannak, akik még nem jutottak a számonkérés korába.

Mi van a bűnösök gyermekeivel? Nem tudom. Ezt majd meg fogom tudni. De nem akarok bizonytalanságban élni, és ezért a biztos utat választom. Azt pontosan tudom, hogy hogyan fogja megítélni azokat, akik hisznek Jézus Krisztusban. Nem akarom, hogy a saját igazságom szerint kapjak ítéletet, hanem a Krisztusba vetett hitem alapján, és ez a biztos.

Magasztaljanak a népek, ó Isten, magasztaljon minden nép!

És akkor Meghozza termését a föld, megáld bennünket Isteniünk, az Isten.

Nagyon érdekes felfedezés, hogy a növények is az emberekhez hasonlóan reagálnak dolgokra. A műszerek segítségével rájöttek, hogy a növények mérhetően válaszolnak különböző dolgokra. Ez ugyanúgy működik, mint a hazugságvizsgáló gép, amely egy hazugság következtében végbemenő fizikai reakciókat vizsgálja az emberek esetében.

A növények válaszolnak a dicséretre, és én is meg tudtam figyelni ezeket a reakciókat a gépek segítségével. Régen volt egy hibiszkuszunk, amelyet az udvarba ültettem, és minden alkalommal, amikor kijöttem az ajtón ezt mondtam: „Áldott legyen az Úr, hibiszkuszom.” És ugyanezt mondtam valahányszor beléptem a házba. Tudjátok meg, hogy ez volt a leggyönyörűbb hibiszkusz, amit valaha is láthattok,

gyönyörű, hatalmas virágokkal, egész évben teljes virágzó pompában. Páratlan szépség volt. A föld és a növények is válaszolnak és áldják Istent.

Megáld bennünket az Isten, féljék őt mindenütt a földön!

A zsoltár áldás kéréssel kezdődik és az áldás eljövételének biztonságával végződik.

A 68.-ik zsoltár

Fölkel az Isten! Szétszóródnak ellenségei, elfutnak előle gyűlölői.

Ahogy a füst eloszlik, ha ráfújnak, ahogyan a viasz megolvad a tűztől, úgy pusztulnak el a bűnösök az Isten színe előtt.

De az igazak örülnek, vigadnak; Isten színe előtt vígan örvendeznek.

Énekeljetez Istennek, zengjetez nevének! Készítetez utat a pusztában száguldónak! ÚR az ő neve, vigadjatez színe előtt!

Az ÚR neve szerepel itt ismét, amely lehet Józsué, Josafát, és egyéb származékok. Számunkra a legfontosabb a Józsué, amely Jézus héber változata.

Árváknak atyja, özvegyek védője az Isten, szent hajlékában.

Isten hazahozza az elhagyottakat, kihozza a foglyokat boldog életre, csak a lázadók maradnak sivár helyen.

Ó Isten, amikor elindultál néped előtt, amikor vonultál a sivatagban, (Szela)

rengett a föld, csepegett az ég is Isten színe előtt, még a Sínai is, az Istennek, Izráel Istenének színe előtt.

Böven adtál esőt örökségedre, ó Isten, és a fáradtat megerősítetted.

Ott lakik nyájad, és jóvoltodból gondoskods az nyomorultról, Istenem!

Az Úr ezt a kijelentést adja az örömhírt vivő nők nagy seregének:

A seregek királyai hanyatt-homlok menekülnek, a palota terén pedig zsákmányt osztanak.

Ha a felszerelést őrzitek is, ezüstszárnyú galambot kaptok, aranyos zöld tollakkal.

Amikor a Mindenható szétszórja a királyokat, fehér lesz a Calmón, mint a hó.

Istenek hegye a Básán-hegy, sokcsúcsú hegy a Básán-hegy.

Miért néztek irigyen, ti sokcsúcsú hegyek arra a hegyre, amelyet Isten lakóhelyéül választott? Ott is lakik az ÚR örökre!

Istennek harci kocsija számtalan, sok ezer, ezekkel jön az Úr a Sinairól szentélyébe.

Jézsu Krisztusra vonatkozó prófécia következik, amelyet Pál az Efezusiakhoz írt levél 4.-ik fejezetében idéz:

Fölmentél a magas hegyre, foglyokat ejtettél, - embereket kaptál ajándékul, mégpedig lázadókat. Most már ott laksz, URam Isten!

Pál pedig így írta ezt:

„Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek.”

Az pedig, hogy „felment”, mi mást jelent, mint azt, hogy le is szállt erre a földre.

Aki leszállt, az „fel is ment”, feljebb minden égnél, hogy betöltse a mindenséget.

És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul,

hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére,

míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra.

Ahhoz, hogy foglyokat vigyen a magasságba, először a föld gyomrába kellett leszálljon, hogy megszabadítsa a foglyokat.

Jézus Krisztus halála előtt az Ószövetségi szentek nem tudtak a mennyek dicsőségébe kerülni, mert először el kellett végeztesen az, amit az Ószövetség áldozatai nem tudtak megtenni. Lehetetlen volt a bakok és bikák vérével elmosni bűneiket.

Minden Ószövetségi áldozat csak a jobb útra mutatott, hogy Isten majd az egyszülött Fiát fogja elküldeni, hogy Ő legyen a bűneinkért az áldozat.

tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból,

hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.

Mivel tehát a bakok és bikák vére nem tudta megmenteni őket, csak egy jobb áldozatra tudott előremutatni, ezért a haláluk után a halál fogságába kerültek a Hádészbe, a pokolba. Ez a hely Krisztus halála előtt két részre volt osztva: az egyik a hitetlenek szenvedésének helye volt, a másik pedig a vigasztalás helye volt, ahol Ábrahám nyugtatta azokat, akik bíztak Isten ígéreteiben, és ezek beteljesedésében.

bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban.

És mindezekben, noha hit által elnyerték az Írás jó bizonyosságát, nem teljesült be az ígéret,

mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, és azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.

Amikor Jézus meghalt, akkor lement a pokolba először, prédikált a foglyoknak és kiszabadította őket.

Ézsaiás 61.-ik fekezetében a Jézusra vonatkozó prófécia így szól:

Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak, bekötöztem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

Isten dicsőséges szabadítási terve bevégeztetett, a vér kiontatott, ami által minden bűnösök egyszer s mindenkorra megbocsájtott, és így mindnyájan fel tudtak menni a mennyekbe.

Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk. (Szela.)

Isten a mi szabadító Istenünk, az ÚR, a mi Urunk kihoz a halálból is.

Életünk hossza Isten kezében van, és elhatározott dolog, hogy mikor halunk meg, mert ez mind Istenen múlik.

Bizony, szétzúzza Isten ellenségei fejét, a bűnben élők kemény koponyáját!

Az Úr ezt mondta: Básánból is visszahozom őket, a tenger mélyéről is visszahozom, hogy lábad vérben gázoljon, és kutyáid nyelvének is jusson az ellenségből.

Látták, ó Isten, hogyan vonultál be, hogyan vonultál be, Istenem, királyom, a szentélybe.

Itt egy leírás következik a szentélyben történő Isten imádatról és éneklésről:

Elöl mentek az énekesek, hátul a hárfások, középen a doboló nők.

Áldjátok Istent a gyülekezetekben, az URat, akik Izráeltől származtok!

A mi dicsőítésünk már egy agyonszervezett dolog, de meg vagyok győződve, hogy ez a dicsőítés más formákban is helyénvaló. Abban az időben az énekesek már a szentélybe való bevonuláskor Istent dicsőítő énekeket énekeltek, majd jöttek a zenészek, és hátul pedig a doboló nők.

Jeruzsálemben a szombat kezdetén, amely péntek este kezdődik, érdekes megfigyelni, hogy a Nyugati fal mentén hogyan kezdenek az emberek gyülekezni, és miként kezdik dicsőíteni az Urat. Az est fénypontja a zsidó fiúk felvonulása, akik 4-es oszlopokban összefogódzva táncolnak és énekelnek.

Nagyon megindító jelenetek ezek, és azt gondolom, hogy az efajta látványosabb dicsőítésnek is van helye Krisztus testében. Felemelő és izgalmas esemény kell legyen az, amikor Istent dicsőítjük a szentélyben. Túlsorduló, túláradó szívvel kellene jöjjünk Isten dicsőítésére, izgalmas várakozással és jókedvvel.

Dávid most sorba veszi a gyülekezet résztvevőit:

*Élükön jön Benjámin kicsiny törzse, Júda vezetői tömegestül, Zebulon vezetői, Naftáli vezetői.
Parancsolj, Isten, hatalmaddal, isteni hatalmaddal, amellyel értünk munkálkodsz,
jeruzsálemi templomodból: királyok hozzanak neked ajándékot!
Dorgáld meg a nádas vadját, a hatalmasok seregét, a népek fejedelmeit! Tipord el a pénzsóvárokat, szórd szét azokat a népeket, amelyek háborút akarnak!
Egyiptomból követek jönnek, az etiópok Istenhez emelik kezüket.
Ti, földi országok, énekeljete Istennek, zengjete az Úrnak! (Szela.)
Száguld az egeken át, az ősi egeken át. Halld, hogyan mennydörög hatalmas hangja!
Hirdesséte Isten hatalmát, fenségét Izráelen, erejét a fellegekben!
Félelmes vagy, Isten, szentélyedben! Izráel Istene ad hatalmat és erőt a népnek. Legyen áldott az Isten!*

Ez Isten dicsőséges dicsőítése a Királyság Korában. Nagyon izgalmas lesz!

A 69.-ik zsoltár egy prófétikus zsoltár Jézus Krisztusról, és sok olyan vers van benne, amely utal Jézusra.

*Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek!
Feneketlen iszapba süllyedtem, nincs hol megállnom. Örvénylő vizekbe estem, elsodort az ár.
Belefáradtam a kiáltozásba, kiszáradt a torkom, szemem elhomályosodott, míg Istenemre vártam.
Hajam szálainál is többen vannak, akik ok nélkül gyűlölnék. Sok hazug ellenségem akar elnémítani engem. Azt kell visszaadnom, amit nem raboltam.
Istenem, te tudod, milyen balga voltam, vétkeim nincsenek elrejtve előtted.
Ne szégyenkezzenek miattam, akik benned reménykednek, Uram, Seregeknek URA! Ne érje gyalázat miattam azokat, akik hozzád folyamodnak, Izráel Istene!
Mert érted vállaltam gyalázatot, érted borítja szégyenpír arcomat.
Idegenné lettem testvéreim számára, anyám fiai sem ismernek rám.*

Tudjuk, hogy Jézus testvérei nem hittek benne, mert azt gondolták, hogy Ő egy idegbeteg.

Mert a házad iránti féltő szeretet emészt; rám hull a gyalázat, ha téged gyaláznak.

Emlékeztek, amikor Jézus bement a templomba, és ostorral kiűzte a pénzváltókat és a galambárosokat, és azt mondta, hogy „Kifelé, az Atyám házát rablók barlangjává tettétek!” Ekkor visszaemlékeztek erre a versre: *Mert a házad iránti féltő szeretet emészt;*

Emésztette az Isten háza iránti féltő szeretet, amikor látta azokat a szörnyűségeket, amelyeket az Ő nevében tettek az Ő házában.

Elgondolkozom azon is, hogy miként reagálna manapság, ha eljönne és meglátogatná a templomok szerencsejáték partijait, amelyek csak arra hivatottak, hogy pénzt fialjanak az egyháznak.

*Sírtam, és böjttel gyötörtem magam, de ez csak gyalázatomra vált.
Ha gyászruhát öltöttem, szóbeszéd ért miatta.*

Engem szólnak meg a kapuban üldögélők, és a borivók nótái.

De én hozzád imádkozom, URam, a kegyelem idején, Istenem. Nagy szeretettel hallgass meg, hűségesen segíts meg!

Egyesek szerint ez a Gecsemáné kertben elmondott imája lehet.

Húzz ki a sárból, hogy el ne süllyedjek, hadd meneküljek meg gyűlölőimtől, az örvénylő vizekből!

Emlékeztek, amikor azt mondta, hogy „Atyám, ha lehet vedd el tőlem ezt a pohárt.”

Ne sodorhasson el a víz árja, ne nyelhessen el a mélység, ne záruljon be fölöttem a kút szája!

Hallgass meg, URam, jóságos szeretettel, nagy irgalmaddal fordulj hozzám!

Ne rejtsd el orcádat szolgálád előtt! Bajban vagyok, siess, hallgass meg!

Jöjj hozzám, és válts meg engem, ments meg ellenségeimtől!

Te tudod, milyen gyalázat ért, milyen szégyen és szidalom; látod minden ellenségemet.

A gyalázat összetörte szívemet, egészen belebetegedtem.

Amikor Jézust keresztülszúrták a dárdával, víz és vér tört elő, és ez arra utal, hogy halálát szívének megszakadása okozta. Ugyancsak erre utal a vérverejtékes izzadsága.

Részvétre vártam, de hiába, vigasztalókra, de nem találtam.

Emlékeztek, amikor visszatért a tanítványaihoz, de azok aludtak. „Ó, Péter, nem tudtál egy órát virrasztani? Virraszatok és imádkoztatok...” Vigasztalókra vágyott, de egy sem állt mellette.

Ételembe mérget tettek, szomjúságomban ecettel itattak.

Váljék a saját asztaluk kelepchévé, jólétük idején is csapdává!

Homályosodjék el szemük, ne lássanak, tedd a derekukat mindig erőtlenné!

Itt következnek a zsidók számára az ítéletek Jézus visszautasítása miatt.

Töltsd ki rajtuk bosszús haragodat, izzó haragod érje utol őket!

Legyen pusztává szállásuk, sátraiknak ne legyen lakója!

Ezt az Apcsel 1-ben Péter idézi Júdással kapcsolatban.

Mert azt üldözik, akit megvertél, annak a kínjáról beszélgetnek, akit megsebeztél.

Büntesd meg őket bűneikért, ne jussanak kegyelmedhez!

Töröltessenek ki az élők könyvéből, az igazak közé ne írassanak be!

De engem, megalázottat és szenvedőt, segíts meg, és oltalmazz, Istenem!

Isten nevét dicsérem énekkel, magasztalom hálaadással.

Jobban tetszik ez az ÚRnak a tulkoknál, az ép szarvú és körmű bikáknál.

Látják ezt az alázatosak, és örülnek. Ti, Istent keresők, éledjen szívetek!

Mert meghallgatja az ÚR a szegényeket, és nem veti meg az övéit, ha fogságban vannak.

Dicsérje őt az ég és a föld, a tenger, és minden, ami bennük mozog.

Mert Isten megszabadítja Siont, felépíti Júda városait. Ott laknak, birtokba veszik, és öröklik azt szolgálóinak utódai, ott laknak majd, akik nevét szeretik.

A 70.-ik zsoltár:

Istenem, ments meg engem, URam, siess segítségemre!

Nagyon együtt tudok érezni ezzel a kiáltással, mert Isten olyan lassúnak tűnik, amikor bajban vagyok, és azt szeretném, hogy siessen.

Szégyenkezzenek és piruljanak, akik életemre törnek! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek!

Távozzanak megszégyenülve, akik hahotázva beszélnek rólam!

Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten!

De én nyomorult és szegény vagyok, siess hozzám, Istenem! Te vagy segítségem és megmentőm, URam, ne késlekedj!

Azzal kezdte a zsoltárt, hogy siess, Uram, és ugyanazzal végzi: Uram, ne késlekedj, segíts!

Isten gazdagítson titeket mindenben a Krisztus Jézuson keresztül, töltsön be az Ő szeretetének és kegyelmének ismeretével, és járjatok közösségben vele, hogy folytathassa munkáját az életetekben, miközben egyre közelebb von magához titeket, és megtisztít az Ő szavaival, és elkészít arra a munkára, amely segítségével megérintheti a körülöttetek levő világot rajtatok keresztül. Isten áldjon, erősítsen és tartson meg az Ő örök szeretetében és akaratában.

85 perc